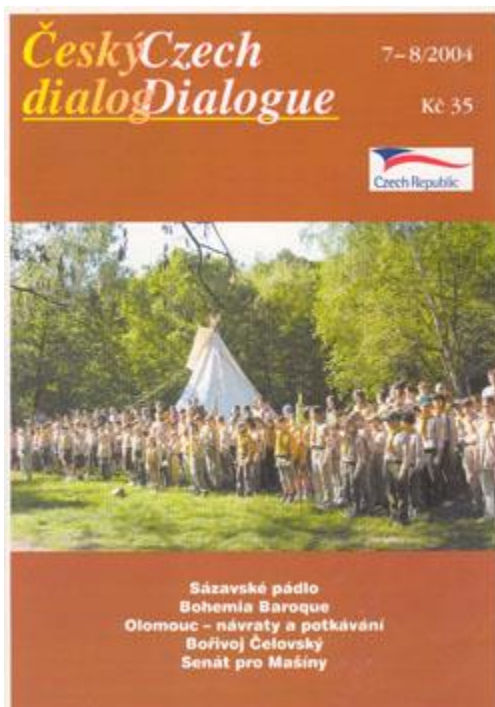

ČEŠI MAJÍ RADĚJI MUČEDNÍKY NEŽ BOJOVNÍKY

7-8 2004 Aktuality česky

V polovině června se konalo veřejné slyšení Výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice Senátu Parlamentu České republiky na téma „Odbojová skupina bratří Mašínů“. Veřejnému slyšení předcházela návrh doc. ing. Jiřího Nedomy, CSc. a dalších předkladatelů na udělení vysokého státního vyznamenání členům odbojové skupiny bratrů Mašínů. Veřejné slyšení zahájila projekce dokumentárního filmu „Proti komunismu se zbraní v ruce“ režiséra Martina Vadase, iniciátora veřejného slyšení. Po projevech PhDr. Jiřího Pernese, Ph.D., doc. Jiřího Nedomy, Mgr. Jana Kalouse, PhDr. mjr. Eduarda Stehlíka, JUDr. Milana Hulíka a dr. Naděždy Kavalírové následovala diskuse. Pro informaci přinášíme diskusní příspěvek spolupracovnice našeho časopisu PhDr. Olgy Bezděkové.

Když v této zemi za 2. světové války vládla protektorátní vláda pod dozorem říšského protektora, vznikl domácí i zahraniční odboj. Za svou odbojovou činnost byl popraven plk. Josef Mašín, otec bratrů Mašínů. Němci tvrdě likvidovali jakýkoliv odboj českých vlastenců. Když došlo k atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha, celý demokratický svět se před tímto činem sklonil. Celý demokratický svět považoval tento čin za hrdinství. Znovu přiznal Čechům právo na vlastní státnost.

Odbojová skupina bratrů Mašínů žila v podobném nesvobodném státě, kde vládl už ne hnědý teror, ale naopak rudý. Hákový kříž vystřídala rudá hvězda. Rozdíl lze spatřovat jen v symbolech. Podstata zůstala stejná. „Poúnorové Československo“ bylo zemí, kde komunistická moc bezdůvodně zavírala, mučila a popravovala své bližní, své bratry, své spoluobčany i soudruhy. Moc perzekvovala jejich příbuzné a přátele. Komunisté dokonce znovu zavírali ty, kteří přežili nacistické koncentráky, věznili a perzekvovali bojovníky proti nacismu, letce a vojáky západní i východní fronty i příslušníky domácího odboje. Když u soudu s Karlem Kutlvašem dostal generál místo provazu doživotí, jeho žena se rozplakala štěstím. Taková země nemohla být považována za svobodnou zemi. Byla zde uplatňována třídní genocida.

Aktivita Mašínů a spol. byla logickou reakcí na komunistickou výzvu „Kdo nejde s námi, jde proti nám“. Byla odpovědí na třídní boj, popravy, zavírání stoupenců demokracie na desetiletí do kriminálů a lágrů. Teprve potom bratři Mašínové přistoupili k ozbrojenému odboji! Dělali sabotáže, zapalovali stohy, získávali finanční prostředky pro ožebračené

rodiny vězňených. Také Ctirad Mašín na vlastní kůži poznal radiové záření a likvidaci mnoha výjimečných osobností v jáchymovských peklech.

Dnes jde také o to, zda se s odstupem času chceme hlásit (a hlásíme?) k tradicím Vlajky, Kuratoria, Svazu česko-sovětského přátelství, k hajlujícím na zaplněném Václavském náměstí či poúnorovým aktivům komunistických přítakávačů nebo přiznáme právo ozbrojeného odboje, skutečného boje za svobodu, když legální prostředky ochrany lidských práv selhaly. Zatím to přiznáváme jen na papíře, ve Všeobecné deklaraci lidských práv a svobod. Odboj, tak jak nám jej předvedli Gabčík, Kubiš, Mašínové a jejich druzi byl a je hoden úcty.

Více než tříletá odbojová činnost skupiny bratří Mašínů vyústila v odchod za hranice. Neobešla se bez obětí. Na našem území přišly o život tři osoby, v Německu sedm. Václav Švéda a Zbyněk Janata neprošli přes tisícíhlavé jednotky východoněmecké policie a Rudé armády. Byli u nás popraveni v roce 1955. Příbuzní a přátelé perzekvováni. Matka Mašínů zemřela ve vězení. Strýc Ctibor Novák byl popraven. Sestra Zdena Mašínová, dvakrát zatčena, si prožila své.

Bratři Radek a Josef Mašínové, Milan Paumer, vězněný ing. Vladimír Hradec a popravení Václav Švéda a Zbyněk Janata draze zaplatili za naši dnešní svobodu.

V zákoně o protiprávnosti komunistického režimu č. 198/1993 Sb. v § 3 je napsáno: „Odpor občanů proti tomuto režimu, který ať již jednotlivě či ve skupině na základě demokratického přesvědčení politického, náboženského či mravního projevovali odbojem nebo jinou činností nebo vědomě a veřejně vyjadřovali, na území státu i v zahraničí, a to i ve spojení s cizí demokratickou mocností, byl legitimní, spravedlivý, morálně oprávněný a je hodný úcty.“ Parlament prohlásil komunistický režim za zločinný, ale současně někteří státní úředníci bratry Mašíny nazývají zločinci?

Činy odbojové skupiny bratrů Mašínů musíme hodnotit z hlediska doby, ve které se staly – právě tak, jako atentát na Heydricha. A já prohlašuji, že právě tak, jako předtím atentát na Heydricha, tak i činy bratrů Mašínů a celé jejich skupiny v období „studené války“ nejsou vraždami, ale naopak příkladným hrdinstvím.

Kdyby nebylo těch několika tisíc našich letců a vojáků západní a východní armády, za komunismu zavrhaných i vězňených, nikdy bychom nebyli pozváni na oslavy do Normandie a neřadili se k vítězům. Gen. major Antonín Špaček (v 50. letech vězněný) reprezentoval v Normandii mezi devíti státy Českou republiku a obdržel Řád čestné legie. Kdyby nebylo odbojové skupiny bratrů Mašínů, kteří se s hrstkou statečných postavili komunistům na odpor, tak bychom byli známi jako národ kolaborantů. Oni zachránili naši čest.

Ve jménu popravené JUDr. Milady Horákové, generála Heliodora Píky, ve jménu všech popravených, mučených, ubitých ve věznicích a lágrech, zastřelených na hranicích, ve jménu vyvlastněných, ožebračených, perzekvovaných občanů má odbojová ozbrojená činnost bratrů Mašínů a jejich druhů opodstatnění.

V Praze, červen 2004

Olga Bezděková